

[Landbrugsministeren.]

anbefale, at man ikke alene stiller sig villigt overfor Lovforslaget, men ogsaa hjælper til at faa gennemført det hurtigst muligt.

Jeg vil gentage, at hvis det kun drejer sig om en Ændring med Hensyn til Bestemmelserne om Kautionsforpligtelserne, saa er jeg, selv om jeg mener, det er rigtigst ikke at gøre en Forskel indenfor Kautionsisterne, villig til at stille det Ændringsforslag i saa Henseende, som man ønsker.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fuglsang har Ordet for en kort Bemærkning.

Fuglsang: Jeg vil gerne gøre denne Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister, at vi har jo Erfaring for, at der netop tiltrænges en Ændring i § 9, idet der er sket dette oppe hos os nogle Gange, at der, som jeg udtrykte før, i den fredede Periode er foretaget Salg, som var til Skade for Kreditorerne, men hvor det ikke drejede sig om saa store Beløb, at det kunde betale sig for dem at faa Manden erklæret konkurs, for der er jo store Omkostninger forbundet med at faa en Mand erklæret konkurs, jeg ved nemlig meget vel, at naar vedkommende er erklæret konkurs, kan et saadant Salg omstødes ifølge Loven. Vi har oven i Købet liggende hos Justitsministeren en Klage fra vor Egn om et saadant Forhold.

Det grunder sig ikke paa nogen Modstand fra min Side, det er ikke for at forhindre Lovforslagets Vedtagelse hurtigst muligt, at jeg fremsætter mine Ønsker, men jeg fremsætter dem, fordi jeg ved, at i Praksis vilde det betyde noget, hvis vi kunde faa foretaget de Ændringer, jeg ønsker. For øvrigt mener jeg ogsaa, at det var ret simple Ændringer, jeg nævnte Ønsket om at faa, Ændringer, som vi udmærket godt kunde faa gennemført paa meget kort Tid, hvis det passede den højtærede Landbrugsminister.

Til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om Statshusmændene, hvoraf det fremgik, at Ministeren mente, at Staten behandlede Statshusmændene lige saa kulant, som andre Kreditorer gør, vil jeg

gerne sige, at det er dog en Kendsgerning, at Staten forlanger halvanden Gang den Dividende, andre Kreditorer kan faa. Om det er saa kulant, overlader jeg til andre at bedømme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. A. Larsen: I Anledning af den højtærede Landbrugsministers Besvarelse af min Henstilling, at det vilde være umuligt at optage en saadan Bestemmelse i denne Lov, den hørte ind under en anden Lov, vil jeg gerne henvise til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsens Udtalelser om, at i Sønderjylland, hvor han har været Leder af Akkordudvalget, har man ført de Anskuelse, som jeg gør mig til Talsmand for, ud i Praksis. Det vil altsaa sige, efter min Opfattelse, at man i Sønderjylland har set lidt bort fra Lovens Ordlyd og har benyttet en Fremgangsmaade, som jeg ved ikke er benyttet i den øvrige Del af Landet. Derfor vil jeg mene, at den højtærede Landbrugsminister udmærket godt kunde indføre en Bestemmelse herom i Loven.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg forstaar ikke rigtig, hvad det ærede Medlem Hr. Fuglsang mener med sin Kritik af § 9; der staar i § 9:

„De til Moratoriet knyttede Virkninger bortfalder, saafremt Ejendommen i den Tid, for hvilken Moratoriet er gældende, sælges eller gøres til Genstand for Retsforfølgning af Panthavere, hvis Fordringer helt eller delvis falder udenfor Moratoriet.“

Det forekommer mig, at det er ret og rimeligt, at hvis Førstekreditorer gør Udlæg, fordi man ikke har betalt Renten, maa Moratoriet bortfalde, og det forekommer mig ogsaa, at hvis Ejeren af Landbruget sælger Ejendommen, maa Moratoriet bortfalde. Ogsaa derfor kan jeg ikke rigtig forstaa, at det her gælder om at gennemføre en Ændring.

Angaaende det andet Spørgsmaal om, at Staten som Kreditor forlanger halvanden Gang saa meget som andre Kreditorer, vil